

DECIZIA nr. 544 / 11.10.2017
privind solutionarea contestatiei formulata de **X SRL**
inregistrata la D.G.R.F.P. B sub nr. x/14.07.2017

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de catre Directia Regionala Vamala Bucuresti – Biroul Vamal de Interior Gr I ilfov cu adresa nr. x/3/13.07.2017, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/14.07.2017, completata cu adresele nr. x/03.08.2017 si nr. x/02.10.2017, inregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/18.08.2017 si sub nr. x/03.10.2017, asupra contestatiei formulata de **X SRL**, cu domiciliul in Bucuresti, str. D nr., sector 4.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta la data de 06.07.2017 si inregistrata la organul vamal sub nr. x/07.07.2017, completata cu adresa inregistrata la D.G.R.F.P. B sub nr. x/28.09.2017, il constituie Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015 si nr.x/23.05.2017, comunicate la data de 29.05.2017, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii accesorii aferente taxelor vamale, comisionului vamal si TVA in suma totala de **y lei**.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.268 alin.(1), art. 270 alin.(1) si art.272 alin.(1) si alin.(2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2017, in fapt este decizia nr. x/2015 si nr. x/23.05.2017, societatea aduce urmatoarele argumente:

Documentul AC x/15.07.2004 prin care s-a individualizat suma de plata nu a fost niciodata comunicat in mod valabil, potrivit art.44 si art.45 din Codul de procedura fiscala si art.44.1 din Normele metodologice de aplicare, astfel ca temeiurile de drept invocate, art.173 si art.174 din Legea nr.207/2015 nu pot constitui baza legala pentru masurile dispuse.

Deciziile contestate au fost emise ulterior implinirii termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor accesorii pentru debitul stabilit prin documentul AC x/15.07.2004 si de a cere executarea silita pentru obligatiile principale din anul 2004, conform Codului civil si in materie fiscala, potrivit art.91 si art.131 din OG nr.92/2003, respectiv art.110 si art.215 din Legea 207/2015 dreptul la actiune impotriva debitorului se prescrie si nu mai poate fi executat silit.

Analizand data emiterii documentului AC x/15.07.2004, dreptul de a stabili creante fiscale s-a prescrist, contrar principiului de drept „accesoriul urmeaza principalul”, intrucat termenul de prescriptie nu a fost suspendat sau intrerupt.

O data cu prescriptia dreptului la actiune privind un debit principal se stinge si dreptul la actiune privind accesoriile, potrivit art.3 din Decretul nr.167/58, prevederi preluate in art.2503 din Codul civil din 2009.

In raport de dispozitiile art.134 din Codul de procedura fiscala, respectiv art.112 si art.218 din Legea nr.207/2015, daca organul fiscal/de executare constata implinirea

termenului de prescriptie procedeaza la incetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala, respectiv a executarii silite.

Fata de cele precizate, societatea solicita sa se constate implinirea termenului de prescriptie a stabilirii obligatiilor fiscale, admiterea contestatiei si anulara totala a deciziilor atacate.

II. Prin:

- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015, organele vamale au calculat accesorii aferente taxelor vamale, comisionului vamal si TVA in suma de **y1 lei**.

- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/23.05.2017, organele vamale au calculat accesorii aferente taxelor vamale, comisionului vamal si TVA in suma de **y2 lei**.

III. Fata de constatarile organelor vamale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015

Cauza supusă solutionării este dacă Directia Generală Regională a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei, în conditiile în care contestatara nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015 a fost comunicata prin posta cu confirmare de primire (AR) din data de 19.08.2015 fiind returnata de oficiul postal la data de 01.09.2015, cu mentiunea "aprobat inapoierea".

Intrucat Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015 nu a putut fi comunicata prin una din modalitățile prevăzute la art.44 alin.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data emiterii și comunicării titlului de creanță, organul fiscal a procedat la comunicarea actului administrativ prin publicitate, potrivit art.44 alin.(3) din același act normativ.

Conform procesului-verbal privind îndeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate nr.x/1/06.11.2015 și a Anunțului colectiv nr.x/1/12.10.2015 (pozitia 4) aflate în copie la dosarul cauzei, anunțul colectiv nr. x/1/12.10.2015 a fost publicat concomitent atât la sediul Biroului Vamal Ilfov, cât și pe pagina de internet a A.N.A.F., la data de 12.10.2015, comunicarea titlului de creanță considerându-se îndeplinită în termen de 15 zile de la data comunicării.

Împotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015, X SRL a formulat contestație la data de **06.07.2017**, fiind inregistrata la organul vamal la data de 07.07.2017 sub nr. x, conform ștampilei aplicată de serviciul registratură al acestei instituții pe adresa de înaintare a contestației, aflată în copie la dosar.

Potrivit mentiunilor organului vamal din referatul cauzei, referitor la decizia privind calculul accesoriilor nr.x/09.03.2015 „dintr-o eroare de redactare a fost trecut anul eronat 2017, in loc de 2015”.

In drept, spetei ii sunt aplicabile prevederile art.347 si art.352 alin.(1) si alin.(2) din Codul de procedura fiscala, aprobata prin Legea nr. 207/20.07.2015, in vigoare incepand cu data de 01.01.2016, care stipuleaza:

„Art.347 - (1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.”

„Art. 352 - (1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi.”

Astfel, spetei ii sunt aplicabile prevederile art. 68, art. 205 si art. 207 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza:

„Art. 68 - Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor si îndeplinirea obligatiilor prevazute de Codul de procedura fiscala, precum si de alte dispozitii legale aplicabile în materie, daca legea fiscala nu dispune altfel, se calculeaza potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.”

„Art. 205 - (1) Impotriva titlului de creanța, precum și impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, in conditiile legii.”

„Art. 207 - (1) Contestatia se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicarii actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decaderii.”

Totodata, art.181 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

“(1) Termenele, în afară de cazul în care legea dispune altfel, se calculează după cum urmează:

1. când termenul se socotește pe ore, acesta începe să curgă de la ora zero a zilei următoare;

2. când termenul se socotește pe zile, nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se împlinește;

3. când termenul se socotește pe săptămâni, luni sau ani, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. Dacă ultima lună nu are zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul se împlinește în ultima zi a acestei luni.”

Aceleași dispoziții se regăsesc și la pct.3.8 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data comunicării titlului de creanță.

De asemenea, spetei ii sunt aplicabile prevederile art.185 alin.(1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedura Civila, republicata, care stipuleaza: **“Cand un drept procesual trebuie exercitat intr-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decaderia din exercitarea dreptului, în afara de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedura facut peste termen este lovit de nulitate”.**

Se reține că termenul de depunere a contestației prevăzut de Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are caracter imperativ și începe să curgă de la data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv de la data de **27.10.2015**.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezulta ca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015 a fost comunicata la domiciliul societatii din str. Draganesti nr.1, sector 4, Bucuresti, acelasi cu cel precizat in contestatie, prin posta cu confirmare de primire (AR) in data de 19.08.2015, fiind returnata de oficiul postal la data de 01.09.2015 si comunicata prin publicitate potrivit anuntului publicitar din data de 12.10.2015.

Având în vedere faptul că Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015 nu a putut fi comunicată prin una din modalitățile prevăzute la art.44 alin.2 si alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art.44 - Comunicarea actului administrativ fiscal

„(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/ împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul a optat pentru această modalitate de emiteră și de comunicare“,

în speță au devenit incidente prevederile art.44 alin.4 si alin.5 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in vigoare la data comunicarii deciziei atacate, care prevede:

“(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(5) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii a autorității publice locale, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean sau a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.”

Astfel, potrivit prevederilor legale invocate, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015 se consideră comunicată în termen de 15 zile de la data afișării Anunțului individual nr. x/1/12.10.2015, respectiv data de **27.10.2015**, care reprezintă data de la care începe să curgă termenul de 30 de zile, iar contestatia a fost depusa in data de 06.07.2017, cu mult peste termenul de 30 de zile prevăzut de dispozițiile art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încălcându-se astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere.

Se reține că neexercitarea căii de atac în termenul legal atrage decăderea, astfel încât X SRL a pierdut dreptul procedural ca urmare a neexercitării sale în interiorul termenului statornicit de lege și faptului că speței îi sunt aplicabile și prevederile art.185 alin.(1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, mai sus citat.

Potrivit doctrinei, decăderea are ca efect principal stingerea tuturor posibilităților de punere în valoare a dreptului neexercitat în termenul legal.

Întrucât nu au fost respectate condițiile procedurale impuse de Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la termenul de depunere a contestației, deși la finalul deciziei atacate emisă de DRVB - BV Ilfov s-a precizat calea de atac pe care o are la dispoziție, societatea a decăzut din dreptul de a ataca Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/09.03.2015.

Potrivit art.280 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

„(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”,

coroborate cu cele ale pct.12.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă în termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege; (...)”

Tinand cont de faptul ca termenul pentru exercitarea caili administrative de atac, prevazut de art.207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, are caracter expres, nerespectarea acestuia fiind sanctionata cu decaderea si retinandu-se culpa procedurala in care se afla contestatara, se retine ca nerespectarea termenului de contestare face imposibila antamarea pe fond a cauzei de catre Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, astfel incat **urmeaza a se respinge ca nedepusa in termen** contestatia formulata de X SRL impotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/09.03.2015.

3.2. Referitor la decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/23.05.2017, cauza supusa solutionarii este daca, organul vamal mai avea dreptul sa stabileasca obligatii de plată accesorii aferente unei datorii vamale stabilite in anul 2005, in conditiile in care, desi organul de solutionare a solicitat in mod expres precizarea concreta a motivelor de intrerupere/suspendare a cursului prescriptiei dreptului de a stabili accesorii nu a analizat implinirea termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale, reglementat de actele normative in vigoare in perioada analizata.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/23.05.2017, organele vamale au calculat accesorii reprezentand majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxelor vamale, comisionului vamal si TVA, in suma de y2 lei, debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate fiind individualizate prin titlul de creanta AC nr. x/15.07.2004 (corect x/15.07.2005) reprezentand taxe vamale, comision vamal si TVA.

Prin contestatia formulata societatea invoca, in esenta, prescrierea dreptului de a stabili obligatii fiscale accesorii aferente documentului AC nr. x/15.07.2004.

Potrivit mentiunilor organului vamal din referatul cauzei, din eroare s-a redactat „AC nr. x/15.07.2004 in loc de AC nr. x/15.07.2005”, obligațiile de plată fiind corect inscrise.

In drept, potrivit dispozitiilor OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare din anul 2005:

“Art. 23. - Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

“Art. 24. - Stingerea creanțelor fiscale

Creantele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege.”

“Art.44. - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat.”

“Art.45. - Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.“

“Art.115. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art.116. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

“Art.121. - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Potrivit dispozițiilor legale sus invocate obligațiile fiscale se stabilesc prin titluri de creanță, respectiv declarații fiscale/decizii de impunere care se comunica contribuabilului și sunt opozabile de la data comunicării.

Totodată, rezulta că accesoriile se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată. Accesoriile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Prevederi legale cu același conținut au existat pe toată perioada calculării accesoriilor.

Cu privire la termenul de prescripție privind stabilirea obligațiilor fiscale sunt aplicabile și dispozițiile art. 89, art. 90 și art.91 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare în anul 2005 :

“Art. 89. - (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

“Art. 90. - (1) Termenele prevăzute la art. 89 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune **potrivit dreptului comun.**”

„Art. 91. - Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.”

In ceea ce priveste cauzele de intrerupere si suspendare a termenului de prescriptie, potrivit prevederilor art.131, art.132 si art.133 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 128. - (1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale **se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept.**"

"Art. 129. - Termenul de prescriptie prevazut la art. 128 **se suspenda:**

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) **in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii** este prevazuta de lege ori **a fost dispusa de instanta judecatoreasca** sau de alt organ competent, potrivit legii; [...]"

"Art. 130. - Termenul de prescriptie prevazut la art. 128 **se intrerupe:**

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

c) **pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita;** [...]"

"Art. 131. - (1) Dacă organul de executare constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare și la scăderea acestora din evidența analitică pe plătitori."

In speta, fiind vorba de obligatii vamale devin incidente si dispozitiile art.158, art.165 si art.187 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

"Art.158 - (3) Declarația vamală și actul constatator sunt titluri executorii care se onorează de către societatea bancară, fără accept, poprire și validare.

"Art. 165 - (1) Datoria vamală se stinge prin:

(...);

d) împlinirea termenului de prescripție extinctivă; (...)."

"Art. 187 - (1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import."

Aplicand toate aceste dispozitii legale la speta ce face obiectul contestatiei raportat la documentele existente la dosarul cauzei transmise de DRV Bucuresti-BVI Ilfov, la precizarile din referatul cauzei si din adresele privind completarea dosarului contestatiei, se retin urmatoarele:

1. Obligatia fiscala in suma de y2 lei reprezentand majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere calculate este aferenta obligatiilor de plata stabilite prin actul constatator privind taxele vamale si alte drepturi cuvenite bugetului nr. x/15.07.2005 emis de Directia Generala a Vamilor - Biroul Vamal Bucuresti Sud, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma de t lei reprezentand: taxe vamale – t lei; comision vamal – t lei; TVA – t lei.

Din dosarul cauzei rezulta ca actul constatator nr. x/15.07.2005 a fost comunicat la data de 28.07.2005. Impotriva actului constatator societatea a formulat contestatie inregistrata la organul vamal sub nr. x/18.08.2005, fiind solutionata prin decizia privind solutionarea contestatiei nr. 255/12.09.2005, impotriva careia a fost formulat actiune la Tribunalul Bucuresti.

La data de 29.01.2007, Curtea de Apel Bucuresti a admis recursul formulat impotriva Hotararii nr. x/21.06.2006 data de Tribunalul Bucuresti in sedinta publica din 21.06.2006, prin care s-a anulat decizia nr.255/12.09.2005 si actul constatator nr.x/15.07.2005 si a modificat in tot sentinta recurata.

Invocarea de catre contestatara a faptului ca documentul „AC nr.x/15.07.2004” nu i-a fost comunicat este total neintemeiata in conditiile in care, asa cum s-a retinut anterior, organul vamal a mentionat faptul ca din eroare s-a redactat „AC nr. x/15.07.2004 in loc de AC nr. x/15.07.2005”, obligatiile de plata asupra carora au fost calculate accesoriile fiind corect inscise.

2. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii si nr. x/23.05.2017 a fost comunicata prin posta cu confirmare de primire la data de 29.05.2017, conform mentiunii inscise pe confirmarea de primire.

3. Potrivit mentiunilor organului vamal din referatul cauzei:

- „Biroul Vamal de Interior Ilfov a calculat accesorii aferente obligatiilor principale stabilite prin AC x/15.07.2005 intrucat, pana la aceasta data nu s-a primit dovada stingerii obligatiilor fiscale principale stabilite prin AC x/15/07/2005 de la serviciile de executare silita competente”;

- „sustinem mentinerea Deciziilor (...) nr. x/23.05.2017 referitoare la obligatiile de plata accesorii, intrucat debitul principal, respectiv AC nr. x/15.07.20015 este in executare silita”.

4. Intrucat dosarul contestatiei a fost transmis incomplet, prin adresa nr.x/ MBR-DGR x/24.07.2017, Serviciul solutionare contestatii 2 a solicitat completarea dosarului cauzei cu informatii si documente referitoare la:

- precizari cu privire la motivele concrete de intrerupere/suspendare a cursului prescriptiei dreptului de a stabili accesorii pentru perioada calcularii accesoriilor, insotite de documente care sa probeze intreruperea/suspendarea cursului prescriptiei avand in vedere motivatiile contestatarei;

- precizari referitoare la analiza implinirii termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale reglementat de Codul de procedura fiscala, anterior emiterii deciziei calcul accesorii;

- propuneri concrete de solutionare a contestatiei avand in vedere toate motivatiile contestatarei,

invederandu-se faptul ca netransmiterea celor solicitate va conduce la solutionarea contestatiei in limita sesizarii.

5. Prin adresa nr. x/1/03.08.2017, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/18.08.2017, DRV Bucuresti-BVI Ilfov precizeaza:

“(...) BV Ilfov nu detine informatii privind intreruperea sau suspendarea cursului prescriptiei si a dreptului de a stabili obligatii fiscale. Precizam ca, momentul reorganizarii ANAF, respectiv la 31/07/2013, dosarul de executare cuprinzand creanta principala, respectiv Actul Constatator nr. x/15/07/2005 a fost predat de catre organul de executare, respectiv DRV Bucuresti la AFP Sector 4. Precizam ca, nu am primit pana in prezent, de la organele de executare Procese verbale privind implinirea termenului de prescriptie de a cere executarea creantei principale . (...)”

6. Fata de aspectele prezentate anterior, in ceea ce priveste termenul de prescriptie a dreptului organelor vamale de a stabili obligatii de plata reprezentand

majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere aferente unei datorii vamale stabilita in anul 2005, se retin urmatoarele:

A. Potrivit dispozitiilor legale referitoare la comunicarea actelor administrative fiscale obligatiile de plata stabilite si individualizate prin titluri de creanta, in speta diferenta de datorie vamala, precum si accesorii datorate pentru neplata/plata cu intarziere a acestor diferente, produc efecte din momentul in care sunt comunicate contribuabilului; de asemenea, comunicarea trebuie sa fie efectuata in interiorul termenului de prescriptie, cu respectarea dispozitiilor legale, tocmai pentru a da dreptul organul fiscal de a solicita plata sumelor respective.

B. Organele vamale nu au adus precizari cu privire la cauzele de intrerupere/suspendare a cursului prescriptiei dreptului de a stabili obligatii de plata, desi le-a fost solicitat in mod expres de organul de solutionare.

C. Ca atare, nefiind prezentate cauze de intrerupere/suspendare a cursului prescriptiei dreptului de a cere executarea silita a debitului principal reprezentand taxe vamale, comision vamal, TVA inlauntrul perioadei de prescriptie care sa conduca la curgerea unor noi termene de prescriptie, in conformitate cu dispozitiile legale antecitate, organul de solutionare a contestatiei este in imposibilitatea verificarii dreptului organelor vamale de a stabili accesorii aferente datoriei vamale.

Prin urmare, Serviciul solutionare contestatii 2 nu se poate pronunta cu privire la accesoriile stabilite de organul vamal, cata vreme acesta nu face dovada stabilirii corecte a accesoriilor, comunicandu-ne faptul ca se afla in imposibilitatea de a pune la dispozitie documente si informatii privind intreruperea sau suspendarea cursului prescriptiei si a dreptului de a stabili obligatii fiscale, astfel incat urmeaza a se dispune, in temeiul art.279 alin.(3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, desfiintarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/23.05.2017, emisa de Directia Regionala Vamala Bucuresti-Biroul Vamal de Interior Ilfov, cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de y2 lei, urmand ca organul vamal sa procedeze la clarificarea situatiei fiscale a societatii si la stabilirea corecta a accesoriilor datorate, in masura in care dreptul la executarea datoriei vamale nu a fost prescis.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct.11.4-11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin OPANAF nr. 3741/2015, unde se stipuleaza:

“11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Prin urmare, Directia Regionala Vamala Bucuresti-Biroul Vamal de Interior Ilfov va proceda la reanalizarea situatiei de fapt fiscale a societatii si la stabilirea corecta a accesoriilor datorate tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute in prezenta decizie.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.23, art.24, art.44, art.45, art. 68, art.89, art.90, art.91, art.115, art.116, art.121, art.128, art.129, art.130, art.131, art. 205 si art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art.181 si art.185 din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedura Civila, art.158, art.165 si art.187 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, art.279, art.280, art.347 si art.352 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.3.8 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui ANAF nr.2906/2014, pct. 11.4-11.5 si pct.12.1 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui ANAF nr.3741/2015:

DECIDE

1. Respinge, in parte, ca nedepusa in termen contestatia formulata de X SRL impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/09.03.2015 emisa de Directia Regionala Vamala Bucuresti-Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov, prin care s-au stabilit accesorii aferente drepturilor vamale in suma de y1 lei.

2. Desfiinteaza, in parte, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/23.05.2017 emisa de Directia Regionala Vamala Bucuresti-Biroul Vamal de Interior Gr I Ilfov, prin care s-au stabilit accesorii aferente drepturilor vamale in suma de y2 lei, urmand ca organul vamal sa reanalizeze situatia fiscala a societatii tinand cont de prevederile legale in vigoare, sustinerile acesteia si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata la Tribunalul Bucuresti.

